

Δεν προκαλεί ιδιαίτερη έκπληξη η ανακοίνωση της συνάντησης Τσίπρα με τον προκαθήμενο της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, Πάπα Φραγκίσκο. Είναι δεδομένη η πρόθεση του ΣΥΡΙΖΑ να αποδείξει τη **θεσμική του υπευθυνότητα**, να διαβεβαιώσει ότι όποιο «μερεμέτι» στο μνημονιακό οικοδόμημα επιδιώξει (αν το επιδιώξει), θα υλοποιηθεί μέσω της θεσμικής οδού, στο πλαίσιο των διεθνών συμβάσεων κ.ο.κ.

Αυτό που ξεπερνά κάθε όριο γελοιότητας και πολιτικού αμοραλισμού, είναι η μανιώδης **προσπάθεια ενός αριστερού κόμματος να αποδείξει ότι η καθολική Εκκλησία είναι κάτι περίπου σαν τους Τουπαμάρος (τους Ζαπατίστας τους πρόλαβαν οι αγιορείτες), και ο Πάπας σαν τον Φιντέλ.**

«Πάπα των φτωχών» τον χαρακτήρισε ο υπεύθυνος του ΣΥΡΙΖΑ για θρησκευτικά θέματα, Γιάννης Αμανατίδης.

Μιλώντας στο ΑΠΕ ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Θέματα όπως η ειρήνη, η μετανάστευση, η προστασία του περιβάλλοντος και η φτώχεια είναι κοινά σημεία, όπως φαίνεται και από τις πολλές δραστηριότητες του Ποντίφηκα, ο οποίος δικαίως χαρακτηρίστηκε ως “ο Πάπας των φτωχών”.»

«Η δραστηριότητά του περιστρέφεται γύρω από εστίες πολέμου, τη φτώχεια, αλλά και τη μετανάστευση, που είναι το πρώτο πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Είναι από τα μεγάλα προβλήματα. Δεν μπορεί πλέον η Μεσόγειος να είναι, όπως λέει και ο πρόεδρός μας, νεκροταφείο ψυχών. Θα πρέπει να υπάρχει συνολική αντιμετώπιση.»

Καταστολή στη Βραζιλία κατά την επίσκεψη του “Πάπα των φτωχών”

Παράλληλα, σε non paper που διένειμε η Κουμουνδούρου ο Πάπας Φραγκίσκος χαρακτηρίζεται «μια ξεχωριστή προσωπικότητα, που διαφέρει πολύ από τους προηγούμενους προκαθήμενους της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας», ενώ απαριθμούνται μια σειρά δηλώσεών του, ευχολογίων κατά του πολέμου (γενικά), της βίας (απ’ όπου κι αν προέρχεται) και της ανεργίας (που αντιμετωπίζεται περίπου ως φυσική καταστροφή).

«Η βία και η καταστροφή στο Ιράκ αποτελούν προσβολή προς τον Θεό και την ανθρωπότητα», «παρακαλώ σταματήστε τις συγκρούσεις στη Γάζα», «θα ήθελα να έχουν όλοι μια αξιοπρεπή δουλειά», «δεν μπορούμε να ανεχθούμε οι χρηματαγορές να καθορίζουν την τύχη των λαών», «λανθασμένη» η «κακομεταχείριση του πλανήτη μας», είναι μερικές απ’ τις δηλώσεις του ποντίφικα, που **θυμίζουν όσα έγραφε ο Μπρέχτ για τις αλήθειες που είναι σαν να λες ότι η καρέκλα έχει τέσσερα πόδια, ή ότι η βροχή πέφτει από πάνω προς τα κάτω.**

Θα μπορούσε κανείς να σχολιάσει πολλά για την κατάντια ενός κόμματος που ποτέ βέβαια δεν είχε αντικαπιταλιστικές, είχε όμως ριζοσπαστικές θέσεις.

Το σύρσιμο πίσω από το ράσο του Φραγκίσκου, των Αγιορειτών, του Βαρθολομαίου είναι όμως λογική κατάληξη για ένα κόμμα που ουδέποτε βασίστηκε στην εργατική τάξη και τους αγώνες της για να πορευθεί προς την κυβερνητική διαχείριση, όπως έκαναν τα παραδοσιακά σοσιαλδημοκρατικά κόμματα.

Βγήκε στον αφρό στις εκλογές του 2012 γιατί εξέφρασε και ανατροφοδότησε τις αυταπάτες

για μία κυβερνητική, «αναίμακτη» ανατροπή της μνημονιακής επέλασης, εντός ΕΕ και ευρώ, και έκτοτε τροφοδοτείται από την ήττα του κινήματος του '10 - '12 και την ανατροφοδοτεί, καλλιεργώντας την ηττοπάθεια, την αναμονή, την ανάθεση, τη λογική του «μη χείρον βέλτιστον», δίνοντας παράλληλα διαβεβαιώσεις στο κεφάλαιο ότι θα αφήσει ανέγγιχτο τον πυρήνα της ασκούμενης πολιτικής.

Και αφού δεν βασίζεται στους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας γιατί φοβάται ότι θα τον σαρώσουν στις πρώτες του υποχωρήσεις υπέρ του κεφαλαίου, πρέπει να παίξει με όλα τα πολιτικά, θεσμικά και ιδεολογικά γρανάζια της αστικής εξουσίας, συμπεριλαμβανομένου και του Φραγκίσκου.

Τώρα, τα περί ανεκτικότητας στους πιστούς είναι άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. **Κάλλιστα μπορεί κάποιος πιστός να στηρίξει ή να στρατευτεί σε ένα κόμμα της Αριστεράς, αν αυτό εκφράζει τα ταξικά του συμφέροντα**, δεν χρειάζεται να ταυτίσει πρώτα τους αγιορείτες με τους Ζαπατίστας ούτε να ακούσει τον Φραγκίσκο να λέει στον Τσίπρα «κι εγώ σας πάω»!...

Γ.Μ.